

श्रीदर्पशमनायश्रियश्चांचल्यंआख्यायिकामुखेनाह प्रसंगाच्चश्रीदाश्रीघ्नांश्चधर्मान्कथयति शतक्रतुरित्यध्यायेन ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

भीष्मउवाच शतक्रतुरथापश्यद्वलेर्दीप्तांमहात्मनः ॥ स्वरूपिणींशरीराद्धिनिष्क्रामंतीं तदाश्रियं ॥ १ ॥ तां दृष्ट्वा प्रभयादीप्तां भगवान्पाकशासनः ॥ विस्मयो
त्फुल्लनयनो बलिं प्रच्छवासवः ॥ २ ॥ शक्रउवाच बलेकेयमपक्रांतारोचमाना शिखंडिनी ॥ त्वत्तः स्थिता सकेयूरादीप्यमाना स्वतेजसा ॥ ३ ॥ ब
लिरुवाच नहीमामासुरीं वेद्मिनदैवीं च न मानुषीम् ॥ त्वमेनां पृच्छवामावायथेष्टं कुरुवासव ॥ ४ ॥ शक्रउवाच कात्वं बलेरपक्रांतारोचमाना शिखंडि
नी ॥ अजानतो ममाचक्ष्वनामधेयं शुचिस्मिते ॥ ५ ॥ कात्वं तिष्ठसि मामेवं दीप्यमाना स्वतेजसा ॥ हित्वा दैत्यवरं सुभ्रुतन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ॥ ६ ॥ श्रीरुवा
च नमां विरोचनो वेदनायं वैरोचनो बलिः ॥ आहुर्मां दुःसहेत्येवं विधित्सेति च मां विदुः ॥ ७ ॥ भूतिर्लक्ष्मीति मामाहुः श्रीरित्येवं च वासव ॥ त्वं मां शक्रनजा
नीषे सर्वदेवानमां विदुः ॥ ८ ॥ शक्रउवाच किमिदं त्वं मम कृते उता हो बलिनः कृते ॥ दुःसहे विजहास्येनं चिरसं वासिनी सती ॥ ९ ॥ श्रीरुवाच नो धा
तान विधाता मां विदधाति कथंचन ॥ कालस्तु शक्रपर्यागान्मे नं शक्रावमन्यथाः ॥ १० ॥ शक्रउवाच कथं त्वया बलिस्त्यक्तः किमर्थं वा शिखंडिनि ॥ कथंच मां
न जह्यास्त्वं तन्मे ब्रूहि शुचिस्मिते ॥ ११ ॥ श्रीरुवाच सत्ये स्थितास्मि दाने च व्रते तपसि चैव हि ॥ पराक्रमे च धर्मे च पराचीनस्ततो बलिः ॥ १२ ॥ ब्रह्मण्यो यं पुरा भू
त्वासत्यवादी जितेन्द्रियः ॥ अभ्यसूयद्वाह्मणानामुच्छिष्टश्चास्पृशद्भूतं ॥ १३ ॥ यज्ञशीलः सदा भूत्वामामेव यजते स्वयं ॥ प्रोवाच लोकान्मूढात्मा कालेनोपनि
पीडितः ॥ १४ ॥ अपाकृता ततः शक्रत्वयिवत्स्यामि वासव ॥ अप्रमत्तेन धार्यास्मितपसा विक्रमेण च ॥ १५ ॥ शक्रउवाच नास्ति देवमनुष्येषु सर्वभूते
षु वा पुमान् ॥ यस्त्वामेको विषहितुं शक्नुयात्कमलालये ॥ १६ ॥ श्रीरुवाच नैव देवो न गंधर्वो नासुरो न च राक्षसः ॥ यो मामेको विषहितुं शक्तः कश्चित्पुं
दर ॥ १७ ॥ शक्रउवाच तिष्ठेथामयि नित्यं त्वं यथा तद्ब्रूहि मे शुभे ॥ तत्करिष्यामि ते वाक्यमृतं तद्वक्तुमर्हसि ॥ १८ ॥ श्रीरुवाच स्थास्यामि नित्यं देवं
द्रयथा त्वयि निबोधत ॥ विधिना वेददृष्टेन चतुर्धा विभजस्व मां ॥ १९ ॥ शक्रउवाच अहं वै त्वां निधास्यामि यथा शक्तियथा बलं ॥ न तु मेति क्रमः स्याद्वै
सदा लक्ष्मितवांतिके ॥ २० ॥ भूमिरेवमनुष्येषु धारिणी भूतभाविनी ॥ सा ते पादं तिति क्षेत समर्था हीति मे मतिः ॥ २१ ॥ श्रीरुवाच एष मे निहितः पादो यो
यं भूमौ प्रतिष्ठितः ॥ द्वितीयं शक्रपादं मे तस्मात्सुनिहितं कुरु ॥ २२ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥